

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยเรื่องอุทยานการศึกษาในวัดตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยนำมาวิเคราะห์ด้วย โปรแกรม SPSS-PC เนื่องจากการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนโดยการสุ่มเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 120 คน กล่าวคือ สุ่มเลือก เฉพาะประชาชนที่เข้ามาใช้บริการอุทยานการศึกษาในวัดบ่อยครั้ง ผู้วิจัยพบว่ามีแบบสอบถามที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบไม่ครบถ้วนจำนวน 21 ฉบับ ผู้วิจัยจึงคัดแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ ออกและคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ จำนวน 99 ฉบับ มาวิเคราะห์ข้อมูล คิด เป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ทั้งหมด 236 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 92.21 ของแบบสอบถามที่ ส่งออกไปทั้งหมดนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ใน รูปตารางประกอบคำบรรยาย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ที่ตอบแบบสอบถามในเรื่องของ อายุ การศึกษา สถานภาพ และอาชีพ นำเสนอดังตารางที่ 1-7

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอุทยานการศึกษาจำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอดังตารางที่ 8-31 โดยแยกเป็นประเด็นตามลำดับดังนี้

- 2.1 วัตถุประสงค์
- 2.2 หน้าที่และบทบาท
- 2.3 การให้บริการ
- 2.4 วิธีการบริหาร

2.5 กิจกรรม

2.6 งบประมาณ

2.7 สถานที่ตั้ง

ส่วนในเรื่องข้อเสนอแนะทั่วไปเกี่ยวกับอุทยานการศึกษาในวัด ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปเนื้อหาความ โดยจัดกลุ่มข้อความ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ที่ตอบแบบสอบถามในเรื่องของ อายุ การศึกษา สถานภาพ และอาชีพ

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (ร้อยละ)	
ต่ำกว่า 16 ปี	1	0.40
16 - 25 ปี	50	21.30
26 - 40 ปี	87	37.00
41 - 55 ปี	74	31.50
56 - 70 ปี	20	8.50
มากกว่า 70 ปี	3	1.30
ไม่ตอบ	1	
รวม	236	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 26-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมาคืออายุอยู่ในช่วง 41-55 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.5 และมีอายุอยู่ในช่วง 16-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.3 นอกเหนือจากนั้น เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุอยู่ในช่วง 56-70 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.5 กลุ่มที่มีอายุมากกว่า 70 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.3 และกลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (ร้อยละ)	
ผู้เชี่ยวชาญ	68	28.90
พระภิกษุ	69	29.40
ประชาชน	98	41.70
ไม่ตอบ	1	
รวม	236	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ ประชาชน จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 พระภิกษุ จำนวน 69 รูป คิดเป็นร้อยละ 29.4 และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 28.9

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	จำนวน	(ร้อยละ)
1. สำเร็จมัธยมศึกษาชั้นต้น, โท, เอก	73	30.90
2. สำเร็จปริญญาตรี		
ปริญญาตรี ประโยค 1-2,3	17	7.20
ปริญญาตรี 4-6 ประโยค	54	22.90
ปริญญาตรี 7-9 ประโยค	28	11.90
3. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท		
ปริญญาโท	14	5.90
ปริญญาโท	40	16.90
ปริญญาโท	136	57.60
อื่นๆ	37	15.70

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ที่มีความรู้ทางธรรมและ
ความรู้ทางการศึกษาระดับปริญญาโท โดยในกลุ่มของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท เป็นผู้ที่มี
ความรู้ทางมัธยมศึกษาชั้นต้น, โท, เอก คิดเป็นร้อยละ 30.9 เป็นผู้ที่มีความรู้ทางปริญญาตรี
4-6 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 22.9 รองลงมาคือ ความรู้ทางปริญญาตรี 7-9 ประโยค
คิดเป็นร้อยละ 11.9 และความรู้ทางปริญญาตรีประโยค 1-2,3 คิดเป็นร้อยละ 7.2
ตามลำดับ

ส่วนทางการศึกษาสายสามัญ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 57.6 รองลงมาคือกลุ่มที่มีความรู้ระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 16.9 กลุ่มอื่นๆ เช่น กลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่ คิดเป็นร้อยละ 15.7 และเป็นผู้ที่มีความรู้ระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 5.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	จำนวน	(ร้อยละ)*
1. สำเร็จนักรวมชั้นตรี, โท, เอก	27	39.70
2. สำเร็จปริญญาธรรม		
ปริญญาธรรมประโยค 1-2,3	7	10.30
ปริญญาธรรม 4-6 ประโยค	31	45.60
ปริญญาธรรม 7-9 ประโยค	9	13.20
3. สำเร็จการศึกษาสายสามัญ		
ประถมศึกษา	-	
มัธยมศึกษา	2	2.90
อุดมศึกษา	48	70.60
อื่นๆ	16	23.50

* ร้อยละของกลุ่มที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างประเภทผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ที่มีความรู้ทางธรรมและความรู้ทางการศึกษาสายสามัญ โดยในกลุ่มของผู้สำเร็จการศึกษาทางธรรมเป็นผู้ที่มีความรู้ทางนักรวมชั้นตรี, โท, เอก คิดเป็นร้อยละ 39.7 เป็นผู้ที่มีความรู้ทางปริญญาธรรม 4-6 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 45.6 รองลงมาคือ ความรู้ทางปริญญาธรรม 7-9 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 13.2 และความรู้ทางปริญญาธรรมประโยค 1-2,3 คิดเป็นร้อยละ 10.3 ตามลำดับ

ส่วนทางการศึกษาสายสามัญ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 70.6 รองลงมาคือกลุ่มอื่นๆ เช่น กลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่หรือกลุ่มที่มีความรู้สูงกว่าระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 23.5 และเป็นผู้ที่มีความรู้ระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 2.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของพระภิกษุ จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	จำนวน	(ร้อยละ)*
1. สำเร็จมัธยมศึกษาชั้นตรี, โท, เอก	40	58.00
2. สำเร็จปริญญาตรี		
ปริญญาตรี ประโยค 1-2,3	10	14.50
ปริญญาตรี 4-6 ประโยค	21	30.40
ปริญญาตรี 7-9 ประโยค	17	24.60
3. สำเร็จการศึกษาสายสามัญ		
ประถมศึกษา	8	11.60
มัธยมศึกษา	21	30.40
อุดมศึกษา	29	42.00
อื่นๆ	6	8.70

* ร้อยละของกลุ่มที่เป็นพระภิกษุทั้งหมด

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างประเภทพระภิกษุ เป็นผู้ที่มีความรู้ทางธรรมและความรู้ทางการศึกษาสายสามัญ โดยในกลุ่มของผู้สำเร็จการศึกษาทางธรรม เป็นผู้ที่มีความรู้ทางมัธยมศึกษาชั้นตรี, โท, เอก คิดเป็นร้อยละ 58.0 เป็นผู้ที่มีความรู้ทางปริญญาตรี 4-6 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 30.4 รองลงมาคือ ความรู้ทางปริญญาตรี 7-9 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 24.6 และความรู้ทางปริญญาตรีประโยค 1-2,3 คิดเป็นร้อยละ 14.5 ตามลำดับ

ส่วนทางการศึกษาสายสามัญ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมาคือกลุ่มที่มีความรู้ระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 30.4 เป็นผู้ที่มีความรู้ระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 11.6 และกลุ่มอื่นๆ เช่น กลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่ คิดเป็นร้อยละ 8.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของประชาชน จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	จำนวน	(ร้อยละ)*
1. สำเร็จมัธยมศึกษาชั้นต้น, โท, เอก	6	6.10
2. สำเร็จปริญญาตรี		
ปริญญาตรี ประโยค 1-2,3	-	
ปริญญาตรี ประโยค 4-6	2	2.00
ปริญญาตรี ประโยค 7-9	2	2.00
3. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี		
ประถมศึกษา	6	6.10
มัธยมศึกษา	17	17.30
อุดมศึกษา	59	60.20
อื่นๆ	14	14.30

* ร้อยละของกลุ่มที่เป็นประชาชนทั้งหมด

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างประเภทประชาชน เป็นผู้ที่มีความรู้ทางธรรมและความรู้ทางการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยในกลุ่มของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นผู้ที่มีความรู้ทางมัธยมศึกษาชั้นต้น, โท, เอก คิดเป็นร้อยละ 6.1 เป็นผู้ที่มีความรู้ทางปริญญาตรี ประโยค 4-6 และ ความรู้ทางปริญญาตรี ประโยค 7-9 มีจำนวนเท่ากัน คือ คิดเป็นร้อยละ 2.0

ส่วนทางการศึกษาสายสามัญ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา
คิดเป็นร้อยละ 60.2 รองลงมาคือกลุ่มที่มีความรู้ระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 17.3
กลุ่มอื่นๆ เช่น กลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่ คิดเป็นร้อยละ 14.3 และเป็นผู้ที่มีความรู้ระดับประถมศึกษา
คิดเป็นร้อยละ 6.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	(ร้อยละ)
นักเรียน นักศึกษา	48	21.30
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	40	16.90
เกษตรกร	7	3.00
ให้บริการ/รับจ้าง	51	21.60
ค้าขาย	11	4.70
พระภิกษุ	52	22.00
เจ้าของกิจการ	3	1.30
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	3	1.30
ไม่ตอบ	21	8.90
รวม	236	100.00

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นพระภิกษุร้อยละ 22.0 รองลงมาคืออาชีพให้บริการ/รับจ้างร้อยละ 21.6 นักเรียนร้อยละ 20.3 และรับราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ 16.9 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอุทยานการศึกษาจำแนกตามประเภท
ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และ
ประชาชนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของอุทยานการศึกษา

วัตถุประสงค์	ความคิดเห็น			x ²
	อุทยานการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญ N = 68(%)	พระภิกษุ N = 69(%)	ประชาชน N = 99(%)	
1. แหล่งพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม	53 (77.9)	62 (89.2)	75 (76.5)	5.16665
2. แหล่งอนุรักษ์มรดกทาง ศิลปวัฒนธรรม	51 (75.0)	55 (79.7)	55 (56.1)	12.31043 *
3. แหล่งให้ข่าวสารข้อมูล	40 (55.8)	38 (55.1)	47 (48.0)	2.04193
4. แหล่งเผยแพร่ธรรมะ	49 (71.2)	53 (76.8)	60 (61.2)	5.02968
5. สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ	40 (58.0)	42 (60.9)	47 (48.0)	3.32255
6. แหล่งจัดกิจกรรมชุมชน	43 (63.2)	49 (71.0)	46 (46.9)	10.48646 *
7. แหล่งทำบุญ ทำกุศล	33 (48.5)	37 (53.7)	37 (37.8)	4.45769
8. อื่นๆ	9 (13.2)	6 (8.7)	6 (6.1)	2.50278

* ค่า x² มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่องวัตถุประสงค์ของอุทยานการศึกษาในด้านต่างๆ โดยเฉพาะในด้านที่ว่า อุทยานการศึกษาควรเป็นแหล่งพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 75 รองลงมาคือ การเป็นแหล่งเผยแพร่ธรรมะ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 60 และการเป็นแหล่งอนุรักษ์มรดกทางศิลปวัฒนธรรม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 55 ตามลำดับ

หากพิจารณาความเห็นแยกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่าทุกสถานภาพเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ของอุทยานการศึกษาว่าควรเป็นแหล่งพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมมากที่สุด ส่วนในด้านที่เป็นแหล่งอนุรักษ์มรดกทางศิลปวัฒนธรรม และแหล่งจัดกิจกรรมชุมชน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ ในด้านการเป็นแหล่งอนุรักษ์มรดกทางศิลปวัฒนธรรม กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระภิกษุเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 79.7 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 75.0 ส่วนกลุ่มประชาชนเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 56.1 และในด้านที่เป็นแหล่งจัดกิจกรรมชุมชน กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระภิกษุเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 71.0 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 63.2 และกลุ่มประชาชนเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 46.9 ตามลำดับ

สำหรับคำตอบอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นดังนี้ คือ ควรเป็นศูนย์รวมจิตใจ, สถานสงเคราะห์, เป็นแหล่งปรึกษาหารือแก้ปัญหาสังคม แลกเปลี่ยนความเห็นพัฒนาคนให้เข้าใจชีวิตตามธรรมชาติของการเรียนรู้, เป็นศูนย์ฝึกวิชาชีพ และเป็นแหล่งส่งเสริมความสนใจทางภูมิปัญญา-ประยุกต์ให้เหมาะกับสมัย

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนเกี่ยวกับหน้าที่และบทบาทของอุทยานการศึกษาในแต่ละด้าน

หน้าที่และบทบาทของ อุทยานการศึกษา	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ N = 68(%)	พระภิกษุ N = 69(%)	ประชาชน N = 99(%)	
1. การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม	51 (75.0)	59 (85.5)	72 (73.5)	3.68726
2. การเผยแพร่ความรู้ พระพุทธศาสนา	41 (60.3)	55 (79.7)	66 (67.3)	6.22741 *
3. การให้ญาติโยมได้ ปฏิบัติธรรม	32 (47.1)	49 (71.0)	44 (44.9)	12.53774 *
4. การเผยแพร่ศิลป วัฒนธรรม	38 (55.9)	46 (66.7)	47 (48.0)	5.74482
5. การเป็นแหล่งเรียนรู้ เรื่องในสังคม	34 (50.0)	38 (55.1)	37 (37.8)	5.38609
6. การให้ความรู้ ผลิตเพลิน	27 (39.7)	34 (49.3)	34 (34.7)	3.59533
7. การส่งเสริมการ เรียนรู้ด้วยตนเอง	29 (42.6)	33 (47.8)	45 (45.9)	0.38053
8. การอบรมในเรื่อง ที่ชุมชนสนใจ	21 (30.9)	28 (40.6)	30 (30.6)	2.12332

ตารางที่ 9 (ต่อ) เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนเกี่ยวกับหน้าที่และบทบาทของอุทยานการศึกษาในแต่ละด้าน

หน้าที่และบทบาทของ	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ N = 68(%)	พระภิกษุ N = 69(%)	ประชาชน N = 99(%)	
9. การแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ของคน	31 (45.6)	32 (46.4)	38 (38.8)	1.22053
10. ศูนย์กลางความร่วมมือ กิจกรรมทางพุทธศาสนา	42 (61.8)	55 (79.7)	56 (57.1)	9.54746*
11. อื่นๆ	3 (4.4)	3 (4.3)	4 (4.1)	0.01279

* ค่า X² มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่องหน้าที่และบทบาทของอุทยานในด้านต่างๆ โดยเฉพาะในด้านที่ว่าอุทยานการศึกษาควรมีหน้าที่ในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 70 รองลงมาคือการเผยแพร่ความรู้ทางพระพุทธศาสนา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 60 และการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือกิจกรรมทางพุทธศาสนา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 55 ตามลำดับ

หากพิจารณาความเห็นแยกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่าทุกสถานภาพเห็นด้วยกับหน้าที่และบทบาทอุทยานการศึกษาว่าเป็นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมมากที่สุด

ส่วนหน้าที่ในด้านการเผยแพร่ความรู้พระพุทธศาสนา การเป็นศูนย์กลางความร่วมมือกิจกรรมทางพุทธศาสนา และการให้ญาติโยมได้ปฏิบัติธรรม กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ ในด้านการเผยแพร่ความรู้ทางพระพุทธศาสนา กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระภิกษุเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 79.7 กลุ่มประชาชนเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 67.3 และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 60.3

ในด้านการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือกิจกรรมทางพุทธศาสนา กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระภิกษุเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 79.7 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 61.8 และกลุ่มประชาชนเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 57.1

ในด้านการให้ญาติโยมได้ปฏิบัติธรรม กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระภิกษุเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 71.0 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 47.1 และกลุ่มประชาชนเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 44.9 ตามลำดับ

สำหรับคำตอบอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นดังนี้ คือ การเรียนรู้ธรรมชาติและชีวิตที่ต้องไปด้วยกัน, ปลุกฝังจิตสำนึกให้รักธรรมชาติ ความสะอาดกระตุ้นปลุกฝังนิสัยรักการเรียนรู้ก่อให้เกิดการผลิตใหม่, การให้ข่าวสารที่ทันเหตุการณ์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนเกี่ยวกับกิจกรรมการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของอุทยานการศึกษา

กิจกรรมการพัฒนา คุณธรรม จริยธรรม	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ N = 68(%)	พระภิกษุ N = 69(%)	ประชาชน N = 99(%)	
	1. การฝึกสมาธิ	39 (57.4)	49 (71.0)	
2. การอบรมคำสอน ทางพระพุทธศาสนา	38 (55.9)	59 (85.5)	59 (60.2)	16.34493 *
3. การสนทนาธรรม	39 (57.4)	49 (71.0)	51 (52.0)	6.16043 *
4. การจัดกิจกรรมสนับสนุนคนทำความดี	50 (73.5)	56 (81.2)	64 (65.3)	5.15355
5. การร่วมกันพัฒนา ท้องถิ่น	31 (45.6)	44 (63.8)	41 (41.8)	8.33660 *
6. การร่วมกันจัดตั้งดูแล อุทยานการศึกษา	30 (44.1)	39 (59.5)	39 (39.8)	4.69122
7. อื่นๆ	1 (1.5)	5 (7.2)	2 (2.0)	4.42471

* ค่า X² มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ในกิจกรรมการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในอุทยานการศึกษา โดยเฉพาะในเรื่องการจัดกิจกรรม

สนับสนุนคนทำความดี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 65 รองลงมาคือ การอบรมคำสอนทางพุทธศาสนา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 55 การฝึกสมาธิและการสันทนาธรรม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 50 ตามลำดับ

หากพิจารณาความเห็นแยกตามสภาพภาพของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่ากลุ่มพระภิกษุเห็นด้วยกับกิจกรรมการอบรมคำสอนทางพุทธศาสนามากที่สุด ส่วนผู้เชี่ยวชาญและประชาชนเห็นด้วยกับการจัดกิจกรรมสนับสนุนคนทำความดีมากที่สุด

ส่วนการอบรมคำสอนทางพุทธศาสนา การสันทนาธรรมและการร่วมกันพัฒนาท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ ในด้านการอบรมคำสอนทางพุทธศาสนา กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระภิกษุเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 85.2 กลุ่มประชาชนเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 60.2 และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 55.9

ในด้านการสันทนาธรรม กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระภิกษุเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 71.0 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 57.4 และกลุ่มประชาชนเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 52.0

ในด้านการร่วมกันพัฒนาท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระภิกษุเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 63.8 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 45.6 และกลุ่มประชาชนเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 41.8 ตามลำดับ

สำหรับคำตอบอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นดังนี้ คือ ช่วยกันพัฒนาศูนย์การเรียนระดับต่างๆ พัฒนาอาชีพเพื่อความเจริญแก่ท้องถิ่น, ยกย่องคนดีที่เป็นตัวอย่างแก่คนในชุมชน

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์และให้ความรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมของอุทยานการศึกษา

กิจกรรมเพื่ออนุรักษ์และ ให้ความรู้เกี่ยวกับ	ความคิดเห็น			χ^2
	ผู้เชี่ยวชาญ N = 68(%)	พระภิกษุ N = 69(%)	ประชาชน N = 99(%)	
1. การเผยแพร่ศิลป- วัฒนธรรม	42 (61.8)	56 (81.2)	63 (64.3)	7.36236*
2. การอนุรักษ์ศิลป- วัฒนธรรม	46 (67.6)	50 (72.5)	62 (63.3)	1.56258
3. การปลูกฝังค่านิยม	45 (66.3)	53 (76.8)	70 (71.4)	1.90083
4. การฝึกช่างฝีมือต่าง ๆ	31 (45.6)	34 (49.3)	40 (40.8)	1.20408
5. อื่นๆ	4 (5.9)	6 (8.7)	2 (2.0)	3.81960

* ค่า χ^2 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ในกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์และให้ความรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม โดยเฉพาะในด้านการปลูกฝังค่านิยม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 65 รองลงมาคือ การเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 60 ตามลำดับ

หากพิจารณาความเห็นแยกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่าพระภิกษุเห็นด้วยกับกิจกรรมการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมมากที่สุด ประชาชนเห็นด้วยกับกิจกรรมการปลูกฝังค่านิยมมากที่สุด และผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับกิจกรรมการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมมากที่สุด

ส่วนการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ ในด้านการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระภิกษุเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 81.2 กลุ่มประชาชนเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 64.3 และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 61.8 ตามลำดับ

สำหรับคำตอบอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นดังนี้ คือ การยกย่องผู้ที่มีความรู้ในเรื่องศิลปวัฒนธรรม, ตั้งพิพิธภัณฑ์ศิลปวัฒนธรรม, การอนุรักษ์โบราณวัตถุ-พุทธศิลป์ในวัด, จัดหาแหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากการฝึกช่างฝีมือในชุมชนต่างๆ และการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างท้องถิ่น

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อให้ข่าวสารข้อมูล ความรู้ทั่วไปของอุทยานการศึกษา

กิจกรรมเพื่อให้ข่าวสาร	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ N = 68(%)	พระภิกษุ N = 69(%)	ประชาชน N = 99(%)	
1. การให้ข่าวสารข้อมูลที่ทันสมัย	60 (88.8)	64 (92.8)	82 (83.7)	3.11546
2. การอบรมในเรื่องที่เป็นประโยชน์	30 (44.1)	43 (62.3)	48 (49.0)	4.96630
3. การให้ความรู้ในเรื่องที่ชุมชนต้องการ	38 (55.9)	34 (49.3)	55 (56.1)	0.89474
4. การออกแนะนำบอกกล่าวตามบ้าน	28 (41.2)	27 (39.1)	31 (31.6)	1.84634
5. อื่นๆ	3 (4.4)	5 (7.2)	3 (3.1)	1.60509

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในกิจกรรมการให้ข่าวสารข้อมูลความรู้ทั่วไป โดยเฉพาะในด้านที่ว่าควรมีการจัดกิจกรรมให้ข่าวสารข้อมูลที่ทันสมัย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 80 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระภิกษุเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 92.8 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 88.8 และกลุ่มประชาชนเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 83.7 ตามลำดับ

หากพิจารณาความเห็นแยกตามสภาพของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่าทุกสถานภาพ
เห็นด้วยกับกิจกรรมการให้ข่าวสารข้อมูลที่ทันสมัยมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องของกิจกรรมเพื่อให้ข่าวสารข้อมูลความรู้
ทั่วๆ ไป ไม่แตกต่างกัน

สำหรับคำตอบอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นดังนี้ คือ ควรมีหอกระ
จายข่าว สื่อทางวิทยุโทรทัศน์, การออกวารสารประจำเดือน, การนัดประชุมชี้แจงเมื่อมี
กิจต้องทำร่วมกันหรือเพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสาร

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อให้ข่าวสารข้อมูลทางด้านศาสนาของอุทยานการศึกษา

กิจกรรมเพื่อให้ข่าวสาร	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ N = 68(%)	พระภิกษุ N = 69(%)	ประชาชน N = 99(%)	
1. การให้ข่าวสารความรู้ทางธรรมะ	40 (58.8)	47 (68.1)	63 (64.3)	1.29605
2. การให้ความรู้ทางประวัติศาสตร์	34 (50.0)	42 (60.9)	45 (45.9)	3.70781
3. การนำหลักศาสนามาใช้ในชีวิตประจำวัน	51 (75.0)	54 (73.3)	68 (69.4)	1.73561
4. การวิเคราะห์ความรู้ทางศาสนา	35 (51.5)	39 (56.5)	38 (38.8)	5.66904
5. การให้ความรู้ทางพิธีกรรมต่างๆ	34 (50.0)	39 (56.5)	49 (50.0)	0.83045
6. อื่นๆ	4 (5.9)	4 (5.8)	5 (5.1)	0.05992

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องในกิจกรรมการให้ข่าวสารข้อมูลความรู้ทางศาสนา โดยเฉพาะในด้านที่ว่าควรมีการจัดกิจกรรมที่นำหลักศาสนามาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก

กว่าร้อยละ 65 รองลงมาคือ การให้ข่าวสารข้อมูลทางธรรมะ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 55 และการให้ความรู้ทางพิธีกรรมต่างๆ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 50 ตามลำดับ

หากพิจารณาความเห็นแยกตามสภาพภาพของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่าทุกสถานภาพเห็นด้วยกับกิจกรรมการนำหลักศาสนามาใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่อง ของกิจกรรมเพื่อให้ข่าวสารข้อมูลทางด้านศาสนา ไม่แตกต่างกัน

สำหรับคำตอบอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นดังนี้ คือ การกระจายข่าวสารทางศาสนาผ่านทางสื่อมวลชน, การเชิญบุคคลที่มีความประพฤติที่ดีงามตามหลักศาสนา, การสนทนาธรรมอบรมในเรื่องที่สมควรเว้นเรื่องพุทธพาณิชย์ ประชาสัมพันธ์เพื่อความเข้าใจทางโลกและทางธรรม

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อความร่มรื่น สงบ เพลิดเพลิน สบายใจของอุทยานการศึกษา

กิจกรรมเพื่อความร่มรื่น	ความคิดเห็น			x ²	
	สงบ เพลิดเพลิน	ผู้เชี่ยวชาญ	พระภิกษุ		ประชาชน
สบายใจ		N = 68(%)	N = 69(%)	N = 99(%)	
1.การจัดสถานที่เหมาะแก่การพักผ่อน	43 (63.2)	55 (79.7)	73 (74.5)	4.94280	
2.การจัดสิ่งก่อสร้างให้กลมกลืนกับธรรมชาติ	32 (47.1)	31 (44.9)	48 (49.0)	0.26793	
3.การจัดให้มีต้นไม้แหล่งน้ำ	50 (73.5)	54 (78.3)	61 (62.2)	5.46942	
4.การร่วมกันปรับปรุงอุทยานการศึกษา	41 (60.3)	37 (53.6)	53 (54.1)	0.80625	
5.การจัดมุมกิจกรรมอย่างมีสัดส่วน	44 (64.7)	47 (68.1)	51 (52.0)	5.10868	
6.การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก	24 (35.3)	27 (39.1)	35 (35.7)	0.27352	
7.อื่นๆ	4 (5.9)	1 (1.4)	5 (5.11)	1.94777	

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในกิจกรรมเพื่อความร่มรื่น สงบ เพลิดเพลิน สบายใจ โดยเฉพาะในด้านที่ว่าควรมี

การจัดสถานที่ให้เหมาะแก่การพักผ่อน และการจัดให้มีต้นไม้ แหล่งน้ำในอุทยานการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 60 รองลงมาคือ การจัดมุมกิจกรรมอย่างมี สัตว์สวน และการร่วมกันปรับปรุงอุทยานการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่า กว่าร้อยละ 50 ตามลำดับ

หากพิจารณาความเห็นแยกตามสภาพของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่าพระภิกษุและ ประชาชนเห็นด้วยกับกิจกรรมการจัดสถานที่ให้เหมาะแก่การพักผ่อนมากที่สุด ส่วนผู้เชี่ยวชาญ เห็นด้วยกับกิจกรรมการจัดให้มีต้นไม้ แหล่งน้ำมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องของกิจกรรมเพื่อความร่มรื่น สงบ เพลิดเพลิน สบายใจ ไม่แตกต่างกัน

สำหรับคำตอบอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นดังนี้ คือ การปลูกพืชสมุนไพรในวัดเพื่อความรู้ในการรักษาสุขภาพ จัดสวนสุขภาพ, ไม่ควรนำสุนัขและแมวมาทิ้งในวัด , อย่าให้รถหรือคนมาทำเสียงดังในวัด

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนเกี่ยวกับกิจกรรมที่ควรมีในชุมชนของอุทยานการศึกษา

กิจกรรมที่ควรมีในชุมชน	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ	พระภิกษุ	ประชาชน	
	N = 68(%)	N = 69(%)	N = 99(%)	
1. การให้ผู้มาวัดได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ	41 (60.5)	34 (49.3)	53 (54.1)	1.68678
2. การจัดกลุ่มสนใจ	19 (27.9)	18 (56.1)	29 (29.6)	0.24725
3. การจัดกิจกรรมตามประเพณี	38 (55.9)	51 (73.9)	66 (67.3)	5.10334
4. การจัดกิจกรรมตามความต้องการ	35 (51.5)	31 (44.9)	41 (41.8)	1.51673
5. การพัฒนาสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน	43 (63.2)	55 (79.7)	58 (59.2)	8.06973*
6. การประชุมสัมมนา	29 (38.2)	33 (47.8)	37 (37.8)	1.97058
7. อื่นๆ	1 (1.5)	1 (1.4)	4 (4.1)	1.57847

* ค่า x² มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในกิจกรรมที่ควรมีในชุมชน โดยเฉพาะในด้านการจัดกิจกรรมตามประเพณี และการพัฒนาสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 55

หากพิจารณาความเห็นแยกตามสภาพของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่าพระภิกษุและผู้
เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับกิจกรรมการพัฒนาสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนมากที่สุด ส่วนประชาชน
เห็นด้วยกับการจัดกิจกรรมตามประเพณีมากที่สุด

ส่วนการพัฒนาสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันที่
ระดับนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระภิกษุเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 79.7
กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 63.2 และกลุ่มประชาชนเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ
59.2 ตามลำดับ

สำหรับคำตอบอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นดังนี้ คือ การจัดศูนย์อบรม
เด็กก่อนเกณฑ์, การส่งเสริมการฝึกอาชีพ การพัฒนากรสาธารณสุข ช่างสาร การศึกษา
การคมนาคม และแหล่งน้ำ, การแสดงละครเกี่ยวกับศาสนาหรือชีวิตในท้องถิ่นต่างๆ เพื่อนำ
ไปประยุกต์ใช้ในชีวิต

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนเกี่ยวกับกิจกรรมทางศาสนาที่ควรมีของอุทยานการศึกษา

กิจกรรมทางศาสนา ที่ควรมี	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ N = 68(%)	พระภิกษุ N = 69(%)	ประชาชน N = 99(%)	
1. การทำบุญในวันสำคัญ ทางศาสนา	41 (60.3)	47 (68.1)	61 (62.2)	1.00041
2. การบรรยายธรรม ทุกวันพระ	48 (70.6)	51 (73.9)	58 (59.2)	4.57807
3. การจัดกิจกรรมตาม วันสำคัญ	46 (67.6)	52 (75.4)	70 (71.4)	1.00051
4. การจัดกิจกรรมเทศน์ มหาชาติ	31 (45.6)	30 (43.5)	49 (50.0)	0.74893
5. การประสานงานกับ ศาสนาอื่นสัมมนาเพื่อหา ทางแก้ปัญหาสังคม	38 (55.9)	41 (59.4)	38 (38.8)	8.32512 *
6. อื่นๆ	5 (7.4)	5 (7.2)	5 (5.1)	0.46224

* ค่า X² มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน
ในกิจกรรมที่ควรมีทางศาสนา โดยเฉพาะในด้านการจัดกิจกรรมตามวันสำคัญ กลุ่มตัวอย่าง

ส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 65 รองลงมาคือ การบรรยายธรรมทุกวันพระ และ การทำบุญในวันสำคัญทางศาสนา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 60 ตามลำดับ

หากพิจารณาความเห็นแยกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่าพระภิกษุและ ประชาชนเห็นด้วยกับการจัดกิจกรรมตามวันสำคัญทางศาสนามากที่สุด ส่วนผู้เชี่ยวชาญ เห็นด้วยกับการบรรยายธรรมทุกวันพระมากที่สุด

ส่วนการประสานงานกับศาสนาอื่นสัมมนาเพื่อแก้ปัญหาสังคม กลุ่มตัวอย่างมีความคิด เห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระภิกษุเห็นด้วย คิดเป็น ร้อยละ 59.4 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 55.9 และกลุ่มประชาชนเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 38.8 ตามลำดับ

สำหรับคำตอบอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นดังนี้ คือ ควรให้เข้าใจ หลักธรรมของศาสนาที่ตนนับถือ ไม่ปฏิบัติตนอย่างมกมาย, ให้คนในชุมชนได้มีโอกาสร่วม กิจกรรมต่างๆ ในวันสำคัญทางศาสนา, ควรให้พระภิกษุสอนหนังสือให้ความรู้ทางศาสนา ผ่านโรงเรียน วิทยุโทรทัศน์ในโอกาสอันควร

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกและส่งเสริมการเรียนรู้ในอุทยานการศึกษา

การอำนวยความสะดวก และส่งเสริมการเรียนรู้	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ N = 68(%)	พระภิกษุ N = 69(%)	ประชาชน N = 99(%)	
1. จัดสื่อให้เรียนรู้ด้วย ตนเอง	35 (51.5)	36 (52.2)	50 (51.0)	0.02158
2. มีวิทยากรแนะนำการ ใช้บริการ	43 (63.2)	43 (62.3)	52 (53.1)	2.23531
3. การจัดหาสื่อให้ผู้ ใช้บริการ	41 (60.3)	36 (52.2)	52 (53.1)	1.13999
4. การจัดบริการยืม-คืนสื่อ	31 (45.6)	34 (43.9)	35 (35.7)	3.40671
5. การประชาสัมพันธ์สื่อ ในชุมชน	36 (52.9)	33 (47.8)	47 (48.0)	0.49078
6. การประชาสัมพันธ์สื่อใน อุทยานการศึกษา	33 (48.5)	39 (56.5)	53 (54.1)	0.93215
7. อื่นๆ	2 (2.9)	1 (1.4)	3 (3.1)	0.48077

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่องการอำนวยความสะดวกและส่งเสริมการเรียนรู้ โดยเฉพาะในด้านที่ว่าควรมีวิทยากร

แนะนำการใช้บริการ การจัดหาสื่อให้ผู้ให้บริการ และการจัดสื่อให้เรียนรู้ด้วยตนเองกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 50

หากพิจารณาความเห็นแยกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่าพระภิกษุและผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับการมีวิทยากรแนะนำการใช้บริการในอุทยานการศึกษามากที่สุด ส่วนประชาชนเห็นด้วยกับการประชาสัมพันธ์สื่อในอุทยานการศึกษามากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องของการอำนวยความสะดวกและส่งเสริมการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน

สำหรับคำตอบอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นดังนี้ คือ การจัดห้องสมุดประจำวัด, การจัดสถานที่รวบรวมสื่อที่คิดประดิษฐ์จากคนในท้องถิ่น มีสื่อให้ยืม เช่น เทปธรรมะ, การจัดประชุมสนทนาหรือจัดกลุ่มสนใจ

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนเกี่ยวกับวัดที่ควรจัดตั้งอุทยานการศึกษา

วัดที่ควรจัดตั้งอุทยาน การศึกษา	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ N = 68 (%)	พระภิกษุ N = 69 (%)	ประชาชน N = 99 (%)	
1. วัดพัฒนาดีเด่น	13 (19.1)	18 (26.1)	26 (26.5)	1.37912
2. วัดตัวอย่าง	15 (22.1)	16 (23.2)	20 (20.4)	0.19136
3. วัดที่เป็นศูนย์รวม กิจกรรมท้องถิ่น	46 (67.6)	47 (68.1)	60 (61.2)	1.11836
4. วัดที่มีความร่มรื่น ทัศนียภาพที่งดงาม	56 (82.4)	50 (72.5)	56 (57.1)	12.48206 *
5. วัดที่ศิลปะ ศิลปวัตถุ และสถานที่น่าสนใจ	29 (42.6)	36 (52.2)	38 (38.8)	3.00686
6. วัดที่อยู่กลางชุมชน สัญจรสะดวก	39 (57.4)	40 (58.0)	55 (56.1)	0.06075
7. อื่นๆ	2 (2.9)	5 (7.2)	6 (6.1)	1.32686

* ค่า X² มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน
ในลักษณะวัดที่ควรจัดตั้งอุทยานการศึกษา โดยเฉพาะในวัดที่เป็นศูนย์รวมกิจกรรมท้องถิ่น

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 60 รองลงมาคือ วัดที่อยู่กลางชุมชน สัจจระสะดวก และวัดที่มีความร่มรื่น ทัศนียภาพที่งดงาม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 55 ตามลำดับ

หากพิจารณาความเห็นแยกตามสภาพของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่าพระภิกษุและผู้ เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับการจัดอุทยานการศึกษาในวัดที่มีความร่มรื่น ทัศนียภาพที่งดงาม มากที่สุด ส่วนประชาชนเห็นด้วยกับการจัดอุทยานการศึกษาในวัดที่เป็นศูนย์รวมกิจกรรมท้องถิ่น มากที่สุด

ส่วนในวัดที่มีความร่มรื่น ทัศนียภาพที่งดงาม กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 82.4 กลุ่มพระภิกษุเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 72.5 และกลุ่มประชาชนเห็นด้วย คิดเป็น ร้อยละ 57.1 ตามลำดับ

สำหรับคำตอบอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นดังนี้ คือ วัดที่มี บริเวณกว้างขวางพอที่จะวางแผนในการจัดระบบให้น่าอยู่, วัดที่มีลักษณะเด่นเฉพาะและเป็นตัวแทนวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น, วัดที่มีกัลยาณมิตร, ควรจะมีทุกวัดโดยจัด ตามสภาพที่เป็นไปได้

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนเกี่ยวกับลักษณะการจัดอุทยานการศึกษา

ลักษณะการจัดอุทยาน การศึกษา	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ N = 68(%)	พระภิกษุ N = 69(%)	ประชาชน N = 99(%)	
1. จัดกลมกลืนกับสภาพ แวดล้อมโดยแยกเขต สงฆาวาสเป็นสัดส่วน	51 (75.0)	47 (68.1)	61 (62.2)	2.99413
2. จัดอุทยานการศึกษา แยกเป็นสัดส่วน	22 (32.4)	29 (42.0)	38 (38.8)	1.42106
3. จัดอุทยานการศึกษาให้ กลมกลืนกับธรรมชาติ	43 (63.2)	47 (68.1)	55 (56.1)	2.55995
4. อื่นๆ	4 (5.9)	4 (5.8)	4 (4.1)	0.36481

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน
ในลักษณะการจัดอุทยานการศึกษา โดยเฉพาะในลักษณะการจัดให้กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม
โดยแยกเขตสงฆาวาสเป็นสัดส่วน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 60 รอง
ลงมาคือ การจัดอุทยานการศึกษาให้กลมกลืนกับธรรมชาติ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย
มากกว่าร้อยละ 55 ตามลำดับ

หากพิจารณาความเห็นแยกตามสภาพของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่าทุกสถานภาพ
เห็นด้วยกับลักษณะการจัดอุทยานการศึกษาให้กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม โดยแยกเขต
สังฆาวาสเป็นสัดส่วน นอกจากนี้พระภิกษุยังเห็นความสำคัญของการจัดอุทยานการศึกษาให้
กลมกลืนกับธรรมชาติเช่นกัน

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องลักษณะการจัดอุทยานการศึกษา ไม่แตกต่างกัน
สำหรับคำตอบอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นดังนี้ คือ ควรจัดให้เป็นจุด
เด่นและน่าสนใจมากที่สุด, ควรจัดวัดให้เป็นสถานที่ศึกษาถึงความเป็นอยู่ของผู้ถือบวชใน
ศาสนาเพื่อเป็นตัวอย่างแก่ผู้ใฝ่ศึกษาและบำเพ็ญตนตาม, ควรจัดตามความเหมาะสม
ของสถานที่ มีความสะอาด มีสื่อและทรัพยากรที่พร้อม

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนเกี่ยวกับลักษณะผู้ริเริ่มจัดตั้งอุทยานการศึกษา

ผู้ริเริ่มจัดตั้ง อุทยานการศึกษา	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ N = 68(%)	พระภิกษุ N = 69(%)	ประชาชน N = 99(%)	
1. ส่วนราชการ	-	6 (8.7)	5 (5.1)	5.87096
2. วัด	9 (13.2)	9 (13.0)	14 (14.3)	0.06497
3. ชุมชน	6 (8.8)	11 (15.9)	9 (9.2)	2.36764
4. การร่วมมือกัน ทั้ง 3 ฝ่าย	58 (85.3)	57 (82.6)	80 (81.6)	0.39052
5. อื่นๆ	3 (4.4)	1 (1.4)	3 (3.1)	1.04401

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่องของผู้ริเริ่มจัดตั้งอุทยานการศึกษา โดยเฉพาะความเห็นที่ผู้ริเริ่มควรมาจากการร่วมมือจากส่วนราชการ วัด และชุมชน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 80 กล่าวคือ ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 85.3 พระภิกษุเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 82.6 และประชาชนเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 81.6 ตามลำดับ

หากพิจารณาความเห็นแยกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่าทุกสถานภาพเห็นด้วยกับผู้ริเริ่มจัดตั้งอุทยานการศึกษาว่าควรเป็นการร่วมมือจากส่วนราชการ วัด และชุมชน มากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องของผู้ริเริ่มจัดตั้งอุทยานการศึกษาในวัด
ไม่แตกต่างกัน

สำหรับคำตอบอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นดังนี้ คือ ควรให้กระทรวง
ศึกษาธิการเป็นผู้ริเริ่ม, ให้ผู้นำแต่ละท้องถิ่นฝ่ายพระภิกษุและพรานวาสเป็นผู้ริเริ่ม

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินการอุทยานการศึกษา

ลักษณะการดำเนินการ	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ N = 68(%)	พระภิกษุ N = 69(%)	ประชาชน N = 99(%)	
1. ส่วนราชการ ดำเนินการ	8 (11.8)	11 (15.9)	18 (18.4)	1.32213
2. วัดดำเนินการ	26 (38.2)	31 (44.9)	45 (45.9)	1.05694
3. ชุมชนดำเนินการ	37 (54.4)	17 (24.6)	40 (40.8)	12.69704*
4. อื่นๆ	21 (30.9)	25 (36.2)	27 (27.6)	1.42636

* ค่า x² มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่องลักษณะการดำเนินการในอุทยานการศึกษา โดยการให้วัดเป็นผู้ดำเนินการซึ่งกลุ่มประชาชนเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 45.9 กลุ่มพระภิกษุเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 44.9 และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 38.2 ตามลำดับ

หากพิจารณาความเห็นแยกตามสภาพภาพของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่าพระภิกษุและประชาชนเห็นด้วยกับการให้วัดเป็นผู้ดำเนินการในอุทยานการศึกษามากที่สุด ส่วนผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับการให้ชุมชนเป็นผู้ดำเนินการในอุทยานการศึกษามากที่สุด

ส่วนลักษณะการดำเนินการในอุทยานการศึกษาโดยการให้การให้ชุมชนเป็นผู้ดำเนินการ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 54.4 กลุ่มประชาชนเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 40.8 และกลุ่มพระภิกษุเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 24.6 ตามลำดับ

สำหรับคำตอบอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นดังนี้ คือ ให้รัฐบาลและเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และ
ประชาชนเกี่ยวกับลักษณะคณะกรรมการบริหารอุทยานการศึกษา

ลักษณะกรรมการบริหาร อุทยานการศึกษา	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ N = 68(%)	พระภิกษุ N = 69(%)	ประชาชน N = 99(%)	
1. กรรมการจากส่วน ราชการ	-	2 (2.9)	1 (1.0)	-
2. กรรมการจากวัด	-	5 (7.2)	6 (6.1)	-
3. กรรมการจากประชาชน	-	2 (2.9)	4 (4.1)	-
4. กรรมการจากส่วน ราชการและวัด	-	5 (7.2)	2 (2.0)	-
5. กรรมการจากส่วน ราชการและประชาชน	1 (1.5)	3 (4.3)	1 (1.0)	2.35123
6. กรรมการจากวัดและ ประชาชน	10 (14.7)	5 (7.2)	16 (16.3)	3.10698
7. กรรมการร่วมกัน ทั้ง 3 ฝ่าย	57 (83.8)	58 (84.1)	76 (77.6)	1.53448
8. อื่นๆ	2 (2.9)	1 (1.4)	-	2.77858

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน
ในลักษณะของกรรมการบริหารอุทยานการศึกษา โดยการจัดให้กรรมการจากส่วนราชการ

วัด และประชาชน ทำการบริหารร่วมกันซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 75 โดยกลุ่มพระภิกษุเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 84.1 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 83.8 และกลุ่มประชาชนเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 77.6 ตามลำดับ

หากพิจารณาความเห็นแยกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่าทุกสถานภาพเห็นด้วยกับลักษณะของกรรมการบริหารอุทยานการศึกษาว่าควรเป็นกรรมการจากส่วนราชการ วัด และประชาชนมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องลักษณะของกรรมการบริหารอุทยานการศึกษาในวัด ไม่แตกต่างกัน

สำหรับคำตอบอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นดังนี้ คือ ให้เอกชนร่วมด้วย เช่น ธนาคาร

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนเกี่ยวกับลักษณะผู้บริหารอุทยานการศึกษา

ลักษณะผู้บริหาร อุทยานการศึกษา	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ N = 68(%)	พระภิกษุ N = 69(%)	ประชาชน N = 99(%)	
1. ผู้ที่รับการแต่งตั้งจาก กระทรวงศึกษาธิการ	16 (23.5)	18 (26.1)	13 (13.3)	4.90530
2. ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้ง จากชุมชน	28 (41.2)	23 (33.3)	42 (42.9)	1.63853
3. เจ้าอาวาส/พระภิกษุ ผู้จัดตั้งอุทยานการศึกษา	41 (60.3)	46 (66.7)	62 (63.3)	0.60080
4. อื่นๆ	8 (11.8)	9 (13.0)	8 (8.2)	1.14212

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่องลักษณะผู้บริหารอุทยานการศึกษา โดยเห็นว่าควรเป็นเจ้าอาวาส/พระภิกษุผู้จัดตั้งอุทยานการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 60 โดยกลุ่มพระภิกษุเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 66.7 กลุ่มประชาชนเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 63.3 และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 60.3 ตามลำดับ

หากพิจารณาความเห็นแยกตามสภาพของตัวอย่างจะพบว่าทุกสถานภาพเห็นด้วยกับลักษณะผู้บริหารอุทยานการศึกษา โดยเห็นว่าควรเป็นเจ้าอาวาส/พระภิกษุผู้จัดตั้งอุทยานการศึกษามากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องลักษณะของผู้บริหารอุทยานการศึกษาในวัด
ไม่แตกต่างกัน

สำหรับคำตอบอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นดังนี้ คือ ควรเป็นกำนัน ผู้
ใหญ่บ้าน, วัดควรเป็นผู้ดำเนินการเอง, ผู้ที่เหมาะสมโดยได้รับความไว้วางใจจากทุก
ฝ่ายด้านคุณวุฒิ วิทยุฒและประสบการณ์ที่น่าเชื่อถือ

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนเกี่ยวกับหน่วยงานที่อุทยานการศึกษาควรสังกัด

หน่วยงานที่อุทยาน การศึกษาควรสังกัด	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ N = 68(%)	พระภิกษุ N = 69(%)	ประชาชน N = 99(%)	
1. ควรสังกัดหน่วยงาน	48 (70.6)	48 (69.6)	74 (75.5)	4.99918
2. ไม่ควรสังกัดหน่วยงาน	13 (19.1)	14 (20.3)	20 (20.4)	
3. อื่นๆ	6 (8.8)	4 (5.8)	3 (3.1)	

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่องหน่วยงานที่อุทยานการศึกษาควรสังกัด โดยเห็นว่าควรสังกัดหน่วยงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 65 โดยกลุ่มประชาชนเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 75.5 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 70.6 และกลุ่มพระภิกษุเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 69.6 ตามลำดับ

หากพิจารณาความเห็นแยกตามสภานภาพของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่าทุกสภานภาพเห็นด้วยกับหน่วยงานที่อุทยานการศึกษาควรสังกัด โดยเห็นว่าควรสังกัดหน่วยงานมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องหน่วยงานที่อุทยานการศึกษาในวัดควรสังกัดไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนเกี่ยวกับหน่วยงานที่อุทยานการศึกษาควรสังกัด

หน่วยงานที่อุทยานการศึกษาควรสังกัด	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ N = 68(%)	พระภิกษุ N = 69(%)	ประชาชน N = 99(%)	
1. กรมการศาสนา	29 (42.6)	34 (49.3)	49 (50.0)	0.97232
2. กรมศิลปากร	4 (5.9)	13 (18.8)	10 (10.2)	5.92813
3. มหาเถรสมาคม	8 (11.8)	10 (14.5)	10 (10.2)	0.71165
4. สำนักงานปลัด กระทรวงศึกษาธิการ	10 (14.7)	12 (17.4)	8 (8.2)	3.41963
5. สมาคมต่างๆ ตามความ รับผิดชอบของชุมชน	14 (20.6)	18 (26.1)	17 (17.3)	1.87818

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่องหน่วยงานที่อุทยานการศึกษาควรสังกัด โดยเห็นว่าควรสังกัดกรมการศาสนา โดยกลุ่มประชาชนเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 50.0 กลุ่มพระภิกษุเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 49.3 และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 42.6 ตามลำดับ

หากพิจารณาความเห็นแยกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่าทุกสถานภาพเห็นด้วยกับหน่วยงานที่อุทยานการศึกษาควรสังกัด โดยเห็นว่าควรสังกัดกรมการศาสนามากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องหน่วยงานที่อุทยานการศึกษาในวัดควรสังกัด
ไม่แตกต่างกัน

สำหรับคำตอบอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นดังนี้ คือ ให้อยู่ในพระ
บรมราชูปถัมภ์, หน่วยงานอิสระที่กลุ่มประชาชนในชุมชนนั้นตั้งขึ้นมา, สังกัดวัด

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนเกี่ยวกับความรู้ของผู้บริหารงานอุทยานการศึกษา

ความรู้ของผู้บริหารงาน อุทยานการศึกษา	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ N = 68(%)	พระภิกษุ N = 69(%)	ประชาชน N = 99(%)	
1. ด้านพระพุทธรูปศาสนา	43 (63.2)	53 (76.8)	73 (74.5)	3.67722
2. ด้านเทคโนโลยีการ ศึกษา	30 (44.1)	38 (55.1)	46 (46.9)	1.81176
3. ด้านแหล่งทรัพยากร ในชุมชน	30 (44.1)	30 (43.5)	41 (41.8)	0.09517
4. ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น	35 (51.5)	38 (55.1)	54 (55.1)	0.25487
5. ด้านบริหารงานบุคคล	32 (47.1)	36 (52.2)	40 (40.8)	2.14973
6. ด้านการบริหารเงิน และงบประมาณ	24 (35.3)	29 (42.0)	36 (36.7)	0.75269
7. ด้านการจัดการวัสดุ อุปกรณ์	25 (36.8)	26 (37.7)	30 (30.6)	1.11921
8. ด้านการจัดการ	30 (44.1)	30 (43.5)	37 (37.8)	0.86580
9. ด้านสื่อสารมวลชน	30 (44.1)	30 (43.5)	41 (41.8)	0.09517
10. ด้านจิตวิทยาการ แนะแนว	34 (50.0)	44 (63.8)	54 (55.1)	2.71491
11. อื่นๆ	4 (5.9)	2 (2.9)	4 (4.1)	0.76084

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่องความรู้ของผู้บริหารอุทยานการศึกษา โดยเฉพาะในด้านพระพุทธศาสนา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 60 รองลงมาคือ ด้านจิตวิทยาการแนะแนว และด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 50 ตามลำดับ

หากพิจารณาความเห็นแยกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่าทุกสถานภาพเห็นด้วยกับความรู้ของผู้บริหารอุทยานการศึกษา โดยเฉพาะในด้านพระพุทธศาสนามากที่สุด กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องความรู้ของผู้บริหารอุทยานการศึกษาในวัดไม่แตกต่างกัน

สำหรับคำตอบอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นดังนี้ คือ ควรเป็นผู้ที่มีความเสียสละ มีความรู้ทางโลกและทางธรรมอย่างแตกฉาน

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนเกี่ยวกับลักษณะบุคลากรในอุทยานการศึกษา

ลักษณะบุคลากรใน อุทยานการศึกษา	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ N = 68(%)	พระภิกษุ N = 69(%)	ประชาชน N = 99(%)	
1. ชำรภาพการในท้องถิ่น	16 (23.5)	19 (27.5)	20 (20.4)	1.14847
2. พระภิกษุในวัดที่จะจัดตั้ง อุทยานการศึกษา	50 (73.5)	51 (73.9)	71 (72.4)	0.04980
3. ฆราวาสในชุมชน	24 (35.3)	34 (49.3)	53 (54.1)	5.84866
4. อื่นๆ	12 (17.6)	10 (14.5)	8 (8.2)	3.50384

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในลักษณะบุคลากรในอุทยานการศึกษา โดยเห็นว่าควรเป็นพระภิกษุในวัดที่จะจัดตั้งอุทยานการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 70 โดยกลุ่มพระภิกษุเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 73.9 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 73.5 และกลุ่มประชาชนเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 72.4 ตามลำดับ

หากพิจารณาความเห็นแยกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่าทุกสถานภาพเห็นด้วยกับลักษณะบุคลากรในอุทยานการศึกษา โดยเห็นว่าควรเป็นพระภิกษุในวัดที่จะจัดตั้งอุทยานการศึกษามากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องลักษณะบุคลากรของอุทยานการศึกษาในวัด
ไม่แตกต่างกัน

สำหรับคำตอบอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นดังนี้ คือ ควรเป็นผู้ที่เป็น
บุคคลตัวอย่างของท้องถิ่น เป็นบุคคลที่วัดและชุมชนเห็นด้วย

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนเกี่ยวกับความรู้ของบุคลากรในอุทยานการศึกษา

ความรู้ของบุคลากรใน อุทยานการศึกษา	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ N = 68(%)	พระภิกษุ N = 69(%)	ประชาชน N = 99(%)	
1. ด้านพระพุทธศาสนา	44 (64.7)	58 (84.1)	73 (74.5)	6.74594*
2. ด้านเทคโนโลยีการ ศึกษา	34 (50.0)	37 (53.6)	51 (52.0)	0.18117
3. ด้านแหล่งทรัพยากร ในชุมชน	32 (47.1)	33 (4.3)	40 (40.8)	1.02386
4. ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น	42 (61.8)	38 (55.1)	53 (54.1)	1.05694
5. ด้านการสื่อสารมวลชน	27 (39.7)	34 (49.3)	37 (37.8)	2.36726
6. ด้านจิตวิทยาการแนะแนว	33 (48.5)	48 (69.6)	53 (54.1)	6.77669*
7. ด้านการจัดการวัสดุ อุปกรณ์	31 (45.6)	32 (46.4)	43 (43.9)	0.11112
8. ด้านการจัดการ	30 (44.1)	33 (47.8)	35 (35.7)	2.67289
9. อื่นๆ	2 (2.9)	2 (2.9)	8 (8.2)	3.24189

* ค่า X² มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่องความรู้ของบุคลากรในอุทยานการศึกษา โดยเฉพาะในด้านพระพุทธศาสนา กลุ่มตัวอย่าง

ส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 60 รองลงมาคือ ด้านเทคโนโลยีการศึกษาและด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 50 ตามลำดับ

หากพิจารณาความเห็นแยกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่าทุกสถานภาพเห็นด้วยกับความรู้ของบุคลากรในอุทยานการศึกษา โดยเฉพาะในด้านพระพุทธศาสนามากที่สุด

ส่วนความรู้ทางด้านพุทธศาสนาและด้านจิตวิทยาการแนะแนว กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ ในด้านความรู้ทางพุทธศาสนา กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระภิกษุเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 84.1 กลุ่มประชาชนเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 74.5 และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 64.7 ตามลำดับ

ความรู้ทางด้านจิตวิทยาการแนะแนว กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระภิกษุเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 69.6 กลุ่มประชาชนเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 54.1 และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 48.5 ตามลำดับ

สำหรับคำตอบอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นดังนี้ คือ ควรเป็นผู้ที่มีความรู้รอบตัว มีความรู้ด้านการจัดหาเงินอุดหนุน บุคลากรควรแบ่งหน้าที่กันตามความสามารถ

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนเกี่ยวกับคุณสมบัติของบุคลากรในอุทยานการศึกษา

คุณสมบัติของบุคลากรใน อุทยานการศึกษา	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ N = 68(%)	พระภิกษุ N = 69(%)	ประชาชน N = 99(%)	
1. มีมนุษยสัมพันธ์ดี	48 (70.6)	61 (88.4)	77 (78.6)	6.62208*
2. มีความเป็นผู้นำ	35 (51.5)	40 (58.0)	49 (50.0)	1.09665
3. มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์	50 (73.5)	58 (84.1)	82 (83.7)	3.31707
4. มีความทันสมัย ทันต่อ เหตุการณ์	38 (55.9)	44 (63.8)	57 (58.2)	0.94899
5. มีความกระฉับกระเฉง	24 (35.3)	30 (43.5)	45 (45.9)	1.93168
6. มีความสำนึก-รักใน ศิลปวัฒนธรรมอย่าง จริงใจ	42 (61.8)	55 (79.7)	61 (62.2)	6.90588*
7. เปิดเผย	23 (33.8)	35 (50.7)	37 (37.8)	4.55987
8. อื่นๆ	4 (5.4)	6 (8.7)	6 (6.1)	0.55191

* ค่า X² มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่องคุณสมบัติของบุคลากรในอุทยานการศึกษา โดยเฉพาะในด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และด้านมนุษยสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 70 รองลงมาคือด้านการมีความสำนึก-รักในศิลปวัฒนธรรมอย่างจริงใจ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 60 ด้านการมีความเป็นผู้นำและมีความทันสมัย ทันท่วงที กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 50 ตามลำดับ

หากพิจารณาความเห็นแยกตามสภาพภาพของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่าพระภิกษุเห็นด้วยกับคุณสมบัติเรื่องการมีมนุษยสัมพันธ์มากที่สุด ส่วนผู้เชี่ยวชาญและประชาชนเห็นด้วยกับคุณสมบัติเรื่องความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มากที่สุด

ส่วนคุณสมบัติในเรื่องความมีมนุษยสัมพันธ์ และมีความทันสมัย ทันท่วงที กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ ในด้านความมีมนุษยสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระภิกษุเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 88.4 กลุ่มประชาชนเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 78.6 และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 70.6 ตามลำดับ

ความทันสมัย ทันท่วงที กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระภิกษุเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 79.7 กลุ่มประชาชนเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 62.2 และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 61.8 ตามลำดับ

สำหรับคำตอบอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นดังนี้ คือ ควรเป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์ ใฝ่คิด เป็นนักการศึกษา มีความรับผิดชอบเข้ากับคนในท้องถิ่นได้ดีและมีความซื่อสัตย์ มีความประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนเกี่ยวกับแหล่งงบประมาณของอุทยานการศึกษา

แหล่งงบประมาณของ อุทยานการศึกษา	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ N = 68(%)	พระภิกษุ N = 69(%)	ประชาชน N = 99(%)	
1. งบประมาณแผ่นดิน	37 (48.5)	47 (68.1)	48 (49.0)	7.33963 *
2. เงินบริจาคจากมูลนิธิ เอกชน ประชาชน	52 (76.5)	50 (72.5)	70 (71.4)	0.54648
3. การจัดหารายได้พิเศษ จากการจัดกิจกรรม ในชุมชน	34 (50.0)	36 (52.2)	54 (55.1)	0.43302
4. อื่นๆ	5 (7.4)	3 (4.3)	9 (9.2)	1.41304

* ค่า x² มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่องแหล่งงบประมาณของอุทยานการศึกษา โดยเห็นว่าควรได้จากเงินบริจาคจากมูลนิธิเอกชน ประชาชน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 70 รองลงมาคือ การจัดหารายได้พิเศษจากการจัดกิจกรรมในชุมชน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 50 ตามลำดับ

หากพิจารณาความเห็นแยกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่าทุกสถานภาพ
เห็นด้วยกับแหล่งงบประมาณของอุทยานการศึกษาว่าควรได้จ่ายเงินบริจาคจากมูลนิธิ เอกชน
ประชาชน มากที่สุด

ส่วนแหล่งเงินทุนที่ได้จากงบประมาณแผ่นดินนั้น กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตก
ต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระภิกษุเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ
68.1 กลุ่มประชาชนเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 49.0 และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย คิดเป็น
ร้อยละ 48.5 ตามลำดับ

สำหรับคำตอบอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นดังนี้ คือ ควรจัดผ้าป่า
การกุศล การจัดตั้งกองทุนหรือมูลนิธิของตนเอง

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนที่เห็นชอบด้วยมากที่สุดเกี่ยวกับการจัดอุทยานการศึกษา

รายการ	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ	พระภิกษุ	ประชาชน	
	N = 68(%)	N = 69(%)	N = 99(%)	
1. วัดอุประสงค์ควรเป็น แหล่งพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม	53 (77.9)	62 (89.2)	75 (76.5)	5.16665
2. หน้าที่และบทบาทควร เป็นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม	51 (75.0)	59 (85.5)	72 (73.5)	3.68726
3. กิจกรรมในอุทยาน การศึกษา				
3.1 การให้ข่าวสาร ข้อมูลที่ทันสมัย	60 (88.8)	64 (92.8)	82 (83.7)	3.11546
3.2 การจัดกิจกรรม สนับสนุนคนทำความดี	50 (73.5)	56 (81.2)	64 (65.3)	5.15355
3.3 การปลูกฝังค่านิยม	45 (66.3)	53 (76.8)	70 (71.4)	1.90083
3.4 การนำหลักศาสนา มาใช้ในชีวิตประจำวัน	51 (75.0)	54 (73.3)	68 (69.4)	1.73561
3.5 การจัดกิจกรรมตาม วันสำคัญ	46 (67.6)	52 (75.4)	70 (71.4)	1.00051

ตารางที่ 31 (ต่อ) เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนที่เห็นชอบด้วยมากที่สุดเกี่ยวกับการจัดอุทยานการศึกษา

รายการ	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ	พระภิกษุ	ประชาชน	
	N = 68(%)	N = 69(%)	N = 99(%)	
3.6การจัดสถานที่ เหมาะแก่การพักผ่อน	43 (63.2)	55 (79.7)	73 (74.5)	4.94280
การจัดให้มีต้นไม้ แหล่งน้ำ	50 (73.5)	54 (78.3)	61 (62.2)	5.46942
3.7การจัดกิจกรรม ตามประเพณี	38 (55.9)	51 (73.9)	66 (67.3)	5.10334
การพัฒนาสิ่งที่เป็น ประโยชน์ต่อชุมชน	43 (63.2)	55 (79.7)	58 (59.2)	8.06973*
4.การให้บริการควรมี วิทยากรแนะนำการ ใช้บริการ	43 (63.2)	43 (62.3)	52 (53.1)	2.23531
5.สถานที่ตั้งของอุทยาน การศึกษา				
5.1วัดที่เป็นศูนย์รวม กิจกรรมท้องถิ่น	46 (67.6)	47 (68.1)	60 (61.2)	1.11836

ตารางที่ 31 (ต่อ) เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนที่เห็นชอบด้วยมากที่สุดเกี่ยวกับการจัดอุทยานการศึกษา

รายการ	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ	พระภิกษุ	ประชาชน	
	N = 68 (%)	N = 69 (%)	N = 99 (%)	
5.2 จัดกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมโดยแยกเขตสงฆ์มาवासเป็นสัดส่วน	51 (75.0)	47 (68.1)	61 (62.2)	2.99413
6. วิธีจัดการ				
6.1 ผู้ริเริ่มควรมาจากการร่วมมือกันทั้งราชการ วัดและชุมชน	58 (85.3)	57 (82.6)	80 (81.6)	0.39052
6.2 วัดดำเนินการ	26 (38.2)	31 (44.9)	45 (45.9)	1.05694
6.3 กรรมการร่วมกันทั้งราชการ วัดและชุมชน	57 (83.8)	58 (84.1)	76 (77.6)	1.53448
6.4 ผู้บริหารควรเป็นเจ้าอาวาส/พระภิกษุผู้จัดตั้งอุทยานการศึกษา	41 (60.3)	46 (66.7)	62 (63.3)	0.60080
6.5 ผู้บริหารควรมีความรู้ด้านพระพุทธศาสนา	43 (63.2)	53 (76.8)	73 (74.5)	3.67722

ตารางที่ 31 (ต่อ) เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พระภิกษุ และประชาชนที่เห็นชอบด้วยมากที่สุดเกี่ยวกับการจัดอุทยานการศึกษา

รายการ	ความคิดเห็น			x ²
	ผู้เชี่ยวชาญ	พระภิกษุ	ประชาชน	
	N = 68(%)	N = 69(%)	N = 99(%)	
6.6บุคลากรควรเป็นพระภิกษุในวัดที่จัดตั้งอุทยานการศึกษา	50 (73.5)	51 (73.9)	71 (72.4)	0.04980
6.7บุคลากรควรมีความรู้ด้านพระพุทธศาสนา	44 (64.7)	58 (84.1)	73 (74.5)	6.74594*
6.8บุคลิภาพที่ควรมีคือ การมีมนุษยสัมพันธ์	48 (70.6)	61 (88.4)	77 (78.6)	6.62208*
7. แหล่งงบประมาณควรได้จากเงินบริจาคจากเอกชน ประชาชน	52 (76.5)	50 (72.5)	70 (71.4)	0.54648

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่องการจัดอุทยานการศึกษา โดยแนวคิดที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นชอบด้วยมากที่สุดมีดังนี้ ในด้านวัตถุประสงค์อุทยานการศึกษาควรเป็นแหล่งพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ในด้านหน้าที่และบทบาทอุทยานการศึกษาควรมีหน้าที่ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม

ในด้านกิจกรรมในอุทยานการศึกษาควรมีกิจกรรมดังต่อไปนี้ คือ
 กิจกรรมเพื่อให้ข่าวสารที่ทันสมัย, กิจกรรมสนับสนุนคนทำความดี, กิจกรรมการปลูกฝังค่านิยม
 ในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม, กิจกรรมการนำหลักศาสนามาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน,
 กิจกรรมตามวันสำคัญทางศาสนา, กิจกรรมการจัดสถานที่ให้เหมาะสมแก่การพักผ่อนและการจัด
 ให้มีต้นไม้ แหล่งน้ำ, กิจกรรมตามประเพณีและกิจกรรมการพัฒนาสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน

ในการให้บริการในอุทยานการศึกษาควรมีวิชชากรในการแนะนำการใช้บริการ
 ในด้านสถานที่ตั้งของอุทยานการศึกษาควรตั้งในวัดที่เป็นศูนย์รวมกิจกรรมท้องถิ่น และจัดให้กลม
 กลืนกับสภาพแวดล้อมโดยแยกเขตสังฆาวาสเป็นสัดส่วน

ในด้านวิธีการจัดการในอุทยานการศึกษา โดยส่วนรวมเห็นว่าผู้ริเริ่มจัดตั้งอุทยาน
 การศึกษาควรมาจากความร่วมมือของส่วนราชการ วัด และชุมชน โดยให้วัดเป็นผู้ดำเนินการ
 คณะกรรมการบริหารควรเป็นกรรมการจากส่วนราชการ วัด และประชาชน ผู้บริหารและบุคลากร
 ควรเป็นพระภิกษุ ความรู้ของบุคลากรที่ควรมีคือความรู้ทางพระพุทธศาสนา บุคลิกภาพที่ควรมีคือ
 การมีมนุษยสัมพันธ์ และอุทยานการศึกษาควรสังกัดกรมการศาสนา

ในด้านแหล่งงบประมาณของอุทยานการศึกษา โดยส่วนรวมเห็นว่าควรได้จากเงิน
 บริจาคจากมูลนิธิ เอกชน ประชาชน